

Stanovisko

vlády k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 592)

Vláda na své schůzi dne 7. března 2012 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 592), a zaujala k němu toto stanovisko.

Ačkoliv není sporu o tom, že zvýšená úroveň zvukového doprovodu reklamních vstupů zejména v televizním vysílání bývá v mnoha případech značně obtěžující, je navrhované řešení této otázky obsažené v předloženém návrhu zákona v řadě ohledů značně problematické. Vláda v této souvislosti poukazuje zejména na následující problémy předloženého návrhu zákona:

1. Navrhovaná právní úprava řeší značně složitý technický problém průkazného měření rozdílů v úrovni hlasitosti zvukového doprovodu reklamy a předcházející či následující části televizního vysílání. Proto je logické, že návrh zákona předpokládá vydání prováděcího právního předpisu, avšak samo navržené zmocňovací ustanovení nespĺňuje požadavky vyplývající z Ústavy České republiky a Listiny základních práv a svobod, neboť nevymezuje konkrétní věci, které mají být vyhláškou upraveny, ani rozsah, v jakém mají být upraveny.

2. Z povahy navrhované regulace i z formulace zmocňovacího ustanovení pak navíc vyplývá, že vyhláška by zřejmě měla nabýt účinnosti v týž den, v němž nabude účinnosti ustanovení zákona, k jehož provedení je vydávána. Návrh vyhlášky, který by podle § 86 odst. 4 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, měl být k návrhu zákona přiložen, však přiložen není a tak není jasné ani technické řešení problematiky (např. jakým způsobem se bude hlasitost měřit, v jakém časovém úseku, zda budou pro způsob měření využity normy Mezinárodní telekomunikační unie a Evropské vysílací unie, apod.). Je třeba vzít v úvahu i skutečnost, že příprava návrhu vyhlášky s takto složitou technickou matérií, včetně případné notifikace takové úpravy v souladu s právem Evropské unie, si vyžádá určitý čas a vyhláška pravděpodobně nebude moci nabýt účinnosti dnem předpokládaným v návrhu zákona, tedy již dnem 1. srpna 2012.

3. Doplnění působnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání též pro oblast audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání do § 5 zákona č. 231/2001 Sb. je podle názoru vlády věcně nesprávné, neboť audiovizuální mediální služby na vyžádání jsou upraveny zákonem č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání a o změně některých zákonů (zákon o audiovizuálních mediálních službách

na vyžádání), a ustanovení § 4 tohoto zákona upravuje i působnost Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Proto by k dosažení sledovaného cíle bylo nutné novelizovat i zákon o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání, neboť v opačném případě se bude jednat o tzv. nepřímou novelu, která je z hlediska srozumitelnosti práva a právní jistoty nepřijatelná.

4. Jako problematická se jeví rovněž navržená úprava správního deliktu postihující porušení návrhem zákona předpokládaných povinností. Navržená skutková podstata je v obsahové kolizi s nově navrženou povinností podle § 49 odst. 1 písm. a), což by ji ve svém důsledku mohlo činit neaplikovatelnou.

5. V důvodové zprávě k předloženému návrhu zákona jsou sice vyčísleny náklady Rady pro rozhlasové a televizní vysílání na pořízení potřebné nové techniky, chybí však kalkulace provozních nákladů spojených s rozšířením agendy Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, a dále chybí odhad dopadů navrhované úpravy na provozovatele televizního vysílání, kteří zřejmě budou muset uzpůsobit svou techniku tomu, aby hlasitost jimi vysílaných reklam odpovídala proměnlivé hlasitosti různých pořadů, do nichž nebo mezi něž je reklama vkládána.